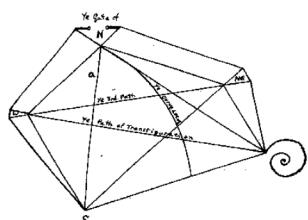

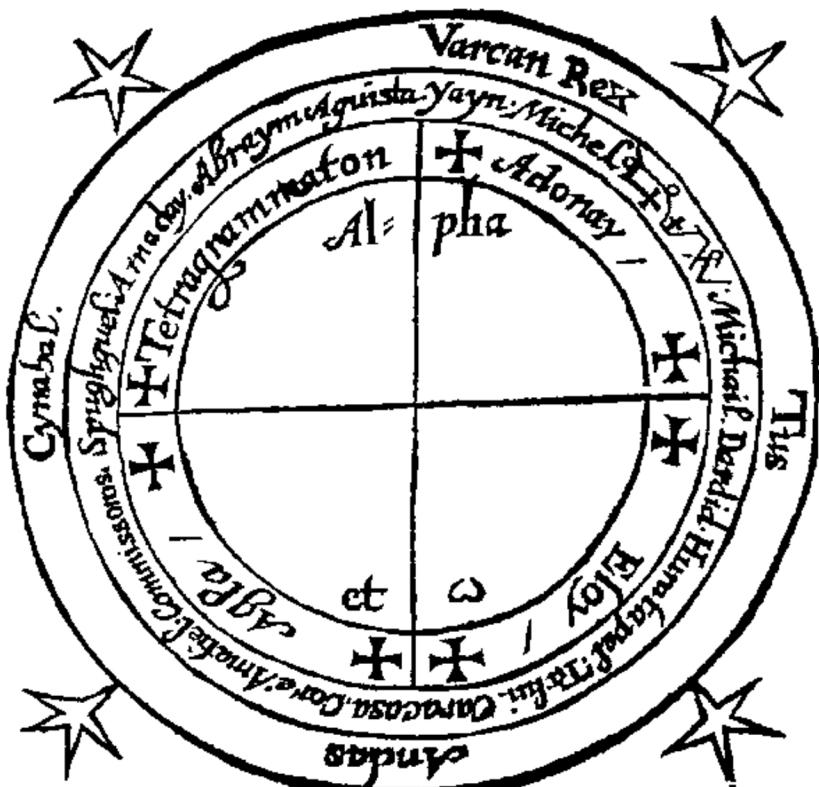

Mercurium ergo præsentat species: forma simulachrum, exemplar, & spectrum. Mercurij verò substantiam, essentiam, bonitatem, iustitiam, & sapientiam, præsentant notæ, characteres, & sigilli. Quæ verò promiscuē tum

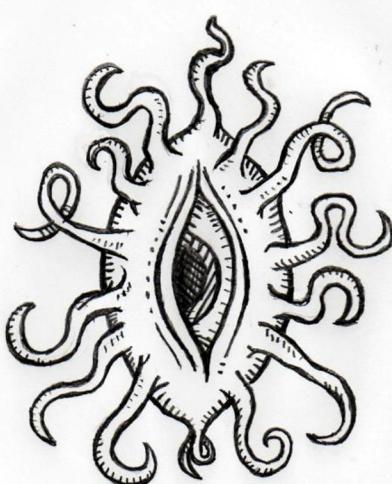

Iis tanquam coiunctum imaginis, notæque stipite: indicamus, & præsentamus, utrumque. Sicut in demonstratiuis pronominibus est manifestum: cum Mercurij, & virtutis dicimus hoc simulachrum, hoc signum, hanc notam, hanc similitudinem.

Ex adnexionis defectu accidit infirmitas illa, qua vtentibus arte multoties collocata species non occurnt, non tamen ex hoc capite rem ipsam perpendisse videntur prædecessores nostri. Hic est qui interim visus sensum refringit magis quam lumen excellentius, densior obscuritas, magna celebritas, distantia dispergens, & id genus alia, quæ locis quibus ut consueuerunt solentem accidere.

Hinc veluti percussi canes lapidem mordentes vel baculum, verum discriminis huius authorem minimē percipientes, alium incusant. Nobis autem cum datum est illam inuenisse, & perfecisse, nec locis materialibus (verificatis. s. per sensus exteriōres) vltra non indiguimus, nec ordini locorum memorandorum ordinem adstrinximus: sed puro phantasiæ architecto innixi, ordini rerum memorandarum, locorum ordinem adligauimus.

Vnde nobis ita successisse presumimus, vt quidquid ab antiquoribus hac de re fuit consideratum , præceptum & ordinatum (quatenus per eorum scripta quæ ad nostras deuenere manus extat explicatum) non sit conueniens pars inuentionis nostræ, quæ est inuentio supra modum prægnans cui appropriatus est liber Clavis magnæ. Sed interim ad dignitatem considerationis istius conuertamus.